

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2019. február 28.(*)

„Előzetes döntéshozatal – Hozzáadottértékadó (héta) – 77/388/EGK hatodik irányelv –
Mentesség – A 13. cikk B. részének b) pontja – Ingatlanok haszonbérbe adása és bérbeadása –
Fogalom – Szőlőültetvények alkotta mezőgazdasági földterületek művelését átruházó szerződés”

A C-278/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a
Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália) a Bírósághoz
2018. április 24-én érkezett, 2018. március 14-i határozatával terjesztett elő a

Manuel Jorge Sequeira Mesquita

és

a **Fazenda Pública**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök (előadó), C. G. Fernlund és L. S. Rossi bírák,

előtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, R. Campos Laires, P. Barros da Costa és M. J. Marques meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében P. Costa de Oliveira és L. Lozano Palacios, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy
elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó

jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o., a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része b) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Manuel Jorge Sequeira Mesquita és a Fazenda Pública (államkincstár, Portugália) között a 2002. évvel kapcsolatos és szőlőültetvények alkotta földterületeknek a Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corça Lda-val kötött haszonbérbeadásáról szóló szerződésre vonatkozó hozzáadottértékadómegállapítások (héamegállapítások) tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették el.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A hatodik irányelv 2. cikke, amely az irányelv „Alkalmazási kör” című II. címének részét alkotja, a következőképpen rendelkezett:

„A [héta] alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[...]”

4 A hatodik irányelv 5. cikkének (8) bekezdése értelmében:

„A vállalkozás vagyonának egészben vagy részben történő átruházását – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen, akár apportként történő bevitellel – a tagállamok úgy tekinthetik, mintha nem történt volna termékértékesítés, és az átruházás kedvezményezettjét az átruházó jogutódjának tekintik. A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny torzulásait elkerüljék azon esetekben, amikor a kedvezményezett nem teljes mértékben adóköteles.”

5 A hatodik irányelv „Adómentességek belföldön” című 13. cikke „Egyéb adómentességek” című B. részében az alábbiakat írja elő:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

b) az ingatlanok lízingje és bérbeadása, kivéve a következőket:

1. a tagállamok törvényi fogalommeghatározásainak megfelelő szálláshelyadási szolgáltatás a szállodaiparban vagy a hasonló kereskedelmi ágazatokban, beleértve a nyári táborhelyeket vagy a kempingeket;

2. járművek parkolására szolgáló helyek bérbeadása;

3. tartósan beépített berendezések és gépek bérlete;

4. szék bérbeadása;

A tagállamok e mentesség alkalmazásának körét illetően további kivételeket írhatnak elő;

[...]

6 A közös hozzáadottértékadórendszerrel szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.) 2007. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a hatodik irányelvet, és annak helyébe lépett. A hatodik irányelv 13. cikke B részének b) pontját gyakorlatilag változatlanul vette át a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének l) pontja, valamint (2) bekezdése.

A portugál jog

7 A Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (a hozzáadottértékadó törvénykönyv; a továbbiakban: CIVA) az alapügy tényállásának idején hatályos változata 9. cikke ekképp rendelkezett:

„Adómentes:

[...]

30) Ingatlan bérbeadása, üzemeltetése. E mentesség nem vonatkozik:

a) szálláshelyszolgáltatások a szállodaiparban vagy hasonló ágazatokban, beleértve a kempingeket is;

b) közlekedési eszközök tárolására és kollektív parkolására szolgáló helyek bérbeadása;

c) tartósan beépített berendezések és gépek bérbeadására, valamint ingatlanok bármely egyéb olyan bérbeadására, amely valamely kereskedelmi vagy ipari létesítmény üzemeltetésének ellenérték fejében történő átengedéséből ered;

d) szék bérbeadása;

e) kiállítások vagy reklámtevékenységek céljára szolgáló helyek bérbeadása;

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 Az alapügy felperese Adelino Gonçalves Mesquita hagyatékának gondnoka. Ez előbbi szerződést kötött a Sociedade Agrícola e Comercial dos Vinhos Vale da Corçával, amely társaság a szőlőtermesztési és a borászati ágazatban végez tevékenységet. E szerződésben Adelino Gonçalves Mesquita előleg címén fizetett összegek fejében a tulajdonában lévő szőlőültetvények alkotta földterületeket adta haszonbérbe. Az említett szerződést egy év időtartamra kötötték, amely időtartam a szerződés valamelyik fél általi megszüntetéséig azonos időtartamra automatikusan megújult.

9 Egy, a 2002. évre vonatkozó adóellenőrzéssel szóló jelentés szerint az említett ügyletet a héa hatálya alá vonták. Az e jogcímen közölt héamegállapítások összege 107 527,10 euró volt, kompenzációs kamatokkal növelve.

10 Az alapügy felperese keresetet nyújtott be ezen adómegállapításokkal szemben a Tribunal

Administrativo e Fiscal de Mirandela-hoz (mirandelai közigazgatási és adóügyi bíróság, Portugália) a CIVA 9. cikkének 30. pontjában elírt héamentességre hivatkozva. Mivel e keresetet elutasították, az alapügy felperese fellebbezést nyújtott be a Tribunal Central Administrativo Norte-hoz (északi központi közigazgatási bíróság, Portugália), amely végzésében megállapította hatáskörének hiányát, és az ügy iratait a Supremo Tribunal Administrativo-hoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Portugália) tette át.

11 Ez utóbbi bíróság eladja, hogy a Bíróság ítélezési gyakorlatából, különösen a 2001. október 4-i „Goed Wonen” ítéletből (C-326/99, EU:C:2001:506) az következik, hogy – egyfelől – az ingatlanok bérletét és haszonbérletét érintő, a hatodik irányelv 13. cikk B. részének b) pontjában – amely megfelel a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdése I) pontjának – elírt héamentesség olyan ügyletekre vonatkozik, amelyek által valamely ingatlan tulajdonosa meghatározott időre és díjazás ellenében a bérlőre ruházza azt a jogot, hogy tulajdonosként használja ezt az ingatlant, és minden más személyt kizárjon ebből a jogból. Másfelől, mivel az ingatlanok bérbeadása szokásosan passzív tevékenységnek minősül, azok az ügyletek, amelyek az ingatlanok aktívabb használatát eredményezik, nem tartoznak e mentesség hatálya alá.

12 Ezen ítélezési gyakorlatra figyelemmel a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy egy szőlőültetvény művelésének automatikusan megújuló egyéves időtartamra történő átruházására vonatkozó szerződés ingatlan haszonbérletének vagy ingatlan bérletének minősül-e az említett rendelkezések értelmében.

13 E körülmények között a Supremo Tribunal Administrativo (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„[Ú]gy kell-e értelmezni a 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 135. cikke (1) bekezdésének I) pontját, amely az ingatlanok bérbeadási ügyleteinek héamentességére vonatkozik, hogy ezen adómentesség alkalmazandó egy olyan, szőlőültetvények alkotta földterületek mezőgazdasági termelőtevékenységgel foglalkozó társaság részére történő haszonbérbeadásáról szól szerződésre, amely szerződést egy évre kötötték, és évente ugyanezen időtartammal automatikusan megújul, és amelynek értelmében az adott év végén haszonbért kell fizetni[?]”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

14 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének I) pontja, amelynek értelmezése az előterjesztett kérdés tárgyát alkotja, még nem volt hatályban az alapügy tényállása megvalósulásának időpontjában. E körülmények között, és annak érdekében, hogy hasznos választ lehessen adni a kérdést előterjesztő bíróságnak, e kérdést a hatodik irányelv vonatkozó rendelkezésére tekintettel kell megvizsgálni.

15 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontját, hogy az e rendelkezésben az ingatlanok haszonbérlete és bérlete tekintetében elírt héamentesség alkalmazható-e egy szőlőültetvények alkotta mezőgazdasági területek művelését valamely, a szőlészeti és borászati ágazatban tevékenységet folytató társaságra átruházó olyan szerződésre, amelyet automatikusan megújuló, egyéves időszakra kötnek az éves időszakok végén fizetendő bérleti díj ellenében.

16 Az állandó ítélezési gyakorlat értelmében a hatodik irányelv 13. cikkében foglalt adómentességek az uniós jog autonóm fogalmai (2001. október 4-i „Goed Wonen” ítélet, C-326/99, EU:C:2001:506, 47. pont; 2012. november 15-i Leichenich ítélet, C-532/11,

EU:C:2012:720, 17. pont).

17 Ezenfelül, bár az említett mentességek eltérést jelentenek a hatodik irányelv 2. cikkében rögzített azon általános elv alól, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni, és ezért azokat szigorúan kell értelmezni, a haszonbérletnek, illetve a bérletnek az ezen irányelv 13. cikke B részének b) pontjában szereplő fogalma tágabb, mint azoknak a különböző nemzeti jogokban rögzített fogalma (2001. október 4-i „Goed Wonen” ítélet C-326/99, EU:C:2001:506, 46. és 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 A Bíróság több ítéletben is akként határozta meg az ingatlanok bérbeadásának az e rendelkezés értelmében vett fogalmát, mint valamely ingatlan tulajdonosa által a bérletnek díjazás ellenében és meghatározott időre adott jogot arra, hogy birtokolja ezt az ingatlant, és kizárjon másokat e jog gyakorlásából (lásd ebben az értelemben 2001. október 4-i „Goed Wonen” ítélet C-326/99, EU:C:2001:506, 55. pont; 2007. december 6-i Walderdorff ítélet C-451/06, EU:C:2007:761, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 A Bíróság azt is megállapította, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B részének b) pontjában elírt mentességet az a tény magyarázza, hogy az ingatlanok bérbeadása, bár gazdasági tevékenységnek minősül, általában passzív jellegű tevékenység, amely nem hoz létre jelentős hozzáadott értéket. Ezt a tevékenységet ily módon meg kell különböztetni más, azon ipari vagy kereskedelmi jellegű tevékenységektől, amelyek az e rendelkezés 1–4. alpontjában elírt kivételek hatálya alá tartoznak, illetve amelyek tárgya jellemzően inkább szolgáltatás nyújtása, mint csupán valamely dolog rendelkezésre bocsátása, például golfpálya használatának joga, híd használatára vonatkozó, díjfizetés ellenében biztosított jog vagy akár cigarettaautomaták valamely kereskedelmi egységben történő felállítására vonatkozó jog (lásd ebben az értelemben: 2001. október 4-i „Goed Wonen” ítélet C-326/99, EU:C:2001:506, 52. és 53. pont; 2004. november 18-i Temco Europe ítélet C-284/03, EU:C:2004:730, 20. pont).

20 Ebből az következik, hogy az ingatlanok haszonbérbeadásának vagy bérbeadásának passzív jellege, amely az ilyen ügyletek héamentességét a hatodik irányelv 13. cikke B része b) pontjának jogcímén igazolja, magának az ügyletnek a jellegéhez kapcsolódik, és nem ahhoz, hogy a bérlet miként használja az érintett ingatlant.

21 Ily módon, amint azt a Bíróság már megállapította, nem tartozik e mentesség hatálya alá egy olyan tevékenység, amely nem csak egy ingatlan bérbeadásának passzív rendelkezésre bocsátását eredményezi, hanem bizonyos számú olyan kereskedelmi tevékenységet is, mint a tulajdonos által biztosított felügyelet, kezelés és folyamatos karbantartás, valamint más létesítmények rendelkezésre bocsátása, ily módon ezen ingatlan bérbeadása különleges körülmények hiányában nem minősülhet fűszolgáltatásnak (lásd ebben az értelemben: 2001. január 18-i Stockholm Lindöpark ítélet, C-150/99, EU:C:2001:34, 26. pont).

22 Ezzel szemben valamely ingatlan tulajdonosának tekintetében az a tény, hogy azt kereskedelmi célokból hasznosítja a bérleti szerződés értelmében, önmagában nem olyan jellegű, hogy ezen ingatlan tulajdonosát kizárja a hatodik irányelv 13. cikke B részének b) pontjában elírt héamentességből (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Leichenich ítélet, C-532/11, EU:C:2012:720, 29. pont).

23 Az alapügyet illetően meg kell állapítani, hogy láthatóan nem vitatott az, hogy a szőlőültetvények alkotta mezőgazdasági földterületek, amelyek művelése az alapügyben szóban forgó szerződés tárgyát alkotja, a hatodik irányelv 13. cikke B részének b) pontja értelmében vett ingatlanoknak minősülnek. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – különösen, ami az e területekre ültetett szőlőt illeti – az „ingatlanok” említett fogalmából nem következik, hogy a szóban

forgó tárgyaknak elválaszthatatlanul a talajhoz rögzítetteknek kell lenniük. Elegendő, hogy azok ne legyenek sem hordozhatók, sem könnyen mozgathatók (lásd ebben az értelemben: 2003. január 16-ai Maierhofer ítélet, C-315/00, EU:C:2003:23, 32. és 33. pont; 2012. november 15-ai Leichenich ítélet, C-532/11, EU:C:2012:720, 23. pont). Úgy tűnik, hogy ez a helyzet az említett szőlőültetvények esetében is, aminek vizsgálata mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

24 Azt is meg kell állapítani, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló, mezőgazdasági művelés átruházására irányuló szerződés az említett, és a jelen ítélet 18–20. pontjában értelmezett rendelkezés értelmében vett ingatlan haszonbérbe adásának vagy bérbe adásának minősül. Egyfelől ugyanis arról van szó, hogy a tulajdonos a szóban forgó mezőgazdasági területeket meghatározott, automatikusan megújuló egyéves időtartamra a kedvezményezettre ruházza át bérleti díj ellenében. Másfelől az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban semmi nem utal arra, hogy a tulajdonos e bérbeadáson túl más, a kereskedelmi tevékenységek jellegét mutató szolgáltatásokat is nyújtott volna a kedvezményezett számára.

25 Ami közelebbre a kérdést előterjesztő bíróságnak az alapügyben szóban forgó átruházási szerződés időtartamára, illetve annak megújulási feltételeire vonatkozó kétségeit illeti, emlékeztetni kell arra, hogy magának a bérletnek az időtartama önmagában nem olyan meghatározó tényező, amely lehetővé teszi, hogy egy bérleti szerződést a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontja értelmében vett, ingatlanbérleti szerződésnek lehessen minősíteni, kivéve, ha az rövid időtartamokra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2004. november 18-ai Temco Europe ítélet, C-284/03, EU:C:2004:730, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindenesetre az említett időtartam és az említett feltételek nem minősíthetők összeegyeztethetetlennek valamely, az e rendelkezés értelmében vett haszonbérleti vagy bérleti szerződéssel.

26 A jelen ítélet 24. pontjában foglalt megállapításokat a portugál kormány által az írásbeli észrevételeiben hivatkozott érvek sem cáfolják meg.

27 Először is az a tény, hogy az alapügyben szóban forgó ingatlanok kedvezményezettje nem rendelkezik ugyanazokkal a jogokkal, mint a tulajdonos, különösen azért, mert a szőlőt nem cserélheti fel más kultúrával, hanem az átruházási szerződésben megállapított művelést kell folytatnia, nem akadályozza meg azt, hogy e szerződés a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontjában előírt adómentes ügyletek közé tartozzon. Amint ugyanis az a jelen ítélet 18. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból is következik, ezek az ügyletek a szóban forgó ingatlan olyan hasznosításának jogát biztosítják a bérlő vagy a kedvezményezett számára, mintha annak tulajdonosa lenne, különösen annak kizárásával, hogy más személy is rendelkezzen e joggal. Ezek az ügyletek nem ruházzák át a bérlőre ezen ingatlan tulajdonosának valamennyi jogát.

28 Másodsorban nem fogadható el az az érv, miszerint az alapügyben szóban forgó átruházási szerződés hatálya túlterjed ezeken az ügyleteken, mivel ennek lényege az érintett mezőgazdasági üzemmel kapcsolatos javak és jogok összességének átruházása, mivel ennek vállalkozás jellege van. Ezen összefüggésben a portugál kormány azt állítja, hogy ez a szerződés olyan nem vagyoni jellegű javak és jogok átruházását is maga után vonta, mint például a bortermelésre szánt szőlőkültetésével kapcsolatos jogi engedélyek, az említett mezőgazdasági üzem képessége haszontermelésére, valamint a vállalkozás neve vagy megkülönböztető jele.

29 E tekintetben egyfelől arra kell emlékeztetni, hogy mivel az említett szerződés értelmében átruházott ingatlanok csak a bérlet és nem a tulajdonjog átruházásának tárgyát alkották, ez az átruházás nem minősül a hatodik irányelv 5. cikkének (8) bekezdése értelmében vett, egész vagyon átruházásának (lásd ebben az értelemben: 2018. december 19-i Mailat ítélet, C-17/18, EU:C:2018:1038, 22. és 23. pont).

30 Másfelől a Bíróság megállapította, hogy valamely szolgáltatást egységesnek kell minősíteni, amennyiben az adóalany által nyújtott két vagy több szolgáltatási elem, illetve cselekmény annyira szorosan kapcsolódik egymáshoz, hogy azok objektíve egyetlen oszthatatlan gazdasági ügyletet alkotnak, amelynek elemekre bontása mesterséges lenne (2018. december 19-i Mailat ítélet, C-17/18, EU:C:2018:1038, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Mivel, amint azt a portugál kormány állítja, az alapügyben szóban forgó átruházási szerződés nem csak az érintett ingatlanokra vonatkozott, hanem bizonyos nem vagyoni jellegű javak és jogok átruházását is maga után vonta, és mivel ez utóbbiak nem választhatók el az említett ingatlanok átruházásától, hanem azok elválaszthatatlan részét alkotják, az említett átruházási szerződés egységes szolgáltatásnak minősül, amelyben az ingatlanok rendelkezésre bocsátása a főszolgáltatás. E körülményekre figyelemmel e szerződés a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontjának hatálya alá tartozik (lásd analógia útján: 2018. december 19-i Mailat ítélet, C-17/18, EU:C:2018:1038, 39–41. pont).

32 Egyébiránt, még ha az előterjesztett kérdés nem is utal kifejezetten a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontjában előírt, és az e rendelkezésben felsorolt héamentességekre, amelyek egyébként megfelelnek a 2006/112 irányelv 135. cikkének (2) bekezdésében előírt kivételeknek, annak érdekében, hogy hasznos választ lehessen adni a kérdést előterjesztő bíróság számára, meg kell állapítani, hogy az alapügyben szóban forgó ügylet láthatóan nem tartozik e kivételek hatálya alá.

33 Konkrétan, a tartósan beépített berendezések és gépekre vonatkozó, a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontja első albekezdésének 3. pontjában előírt kivétel, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság hivatkozik előzetes döntéshozatal iránti kérelmének indoklásában, valamint az osztrák kormány írásbeli észrevételeiben, az alapügy tényállására tekintettel nem alkalmazható. Egyfelől ugyanis a szóban forgó nem minősíthető berendezéseknek vagy gépeknek. Másfelől, a Bíróság rendelkezésére álló iratokból nem tűnik ki, hogy azok a mezőgazdasági területek, amelyek művelése az alapügyben szereplő átruházási szerződés tárgyát alkotja, el voltak látva berendezésekkel, gépekkel, illetve egyéb kereskedelmi vagy ipari javakkal. E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság kiemeli, hogy nem került megállapításra, hogy a kedvezményezett társaság a szellemi ágazatban végzett tevékenysége mellett a bortermelés ágazatában is tevékenységet végez.

34 Ezenfelül, bár a portugál kormány a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontjára hivatkozik, amelynek értelmében a tagállamok az említett 13. cikk B. részének b) pontjában előírt mentesség alkalmazásának körét illetően további kivételeket írhatnak elő, e kormány a portugál jog egyetlen ilyen kivételt előíró rendelkezését sem említi meg, amely alkalmazható lenne az alapügyben szóban forgó ügyletre.

35 A fenti megfontolásokra figyelemmel az elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben az ingatlanok haszonbérlete és bérlete tekintetében elírt héamentesség alkalmazandó egy szőlőültetvények alkotta mezőgazdasági területek művelését valamely, a szőlészeti és borászati ágazatban tevékenységet folytató társaságra átruházó olyan szerződésre, amelyet automatikusan megújuló, egyéves időszakra kötnek az éves időszakok végén fizetendő bérleti díj ellenében.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést elterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben az ingatlanok haszonbérlete és bérlete tekintetében elírt hozzáadottértékadómentesség alkalmazandó egy szőlőültetvények alkotta mezőgazdasági területek művelését valamely, a szőlészeti és borászati ágazatban tevékenységet folytató társaságra átruházó olyan szerződésre, amelyet automatikusan megújuló, egyéves időszakra kötnek az éves időszakok végén fizetendő bérleti díj ellenében.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: portugál.